

نگاهی به فیلم «ترس از اشک های واقعی» ساخته امیراحمد قزوینی

معجزه رنج

در جایی از فیلم«ترس از اشک های واقعی» پیرمرد اهل معرفتی به ابراهیم، بازیگر سرگشته صحنه تئاتر که به دنبال معجزه است، برای رسیدن به مفهوم واقعی زندگی یا همان معجزه‌ای که در جست وجوی آن است، توصیه می‌کند: رنج کشیدن را رنج مقدسی که ابراهیم بریده از خانواده و غرق در برهوت خودشناسی نافرجام با آن بیگانه نیست ولی حالا فقط باید آن را جدی و تعیین کننده بداند. البته مراد از رنج در زندگی ابراهیم به عنوان بازیگر جوان تئاتر که زندگی شخصی پرفرازونشیبی داشته، در فرم روایی ویژه‌ای که فیلمساز برای معرفی و پرداخت شخصیت ها انتخاب کرده، معنای رایج و مصطلح آن نیست، بلکه جان مایه اوست برای سفری اودیسه وار به زادگاهی که خانه‌ها و کوجه‌هایش آمیزه‌ای از رنج و سرخوشی را پیش روی سرگشته جوان قرار می‌دهد. در اینجا صحنه نمایش و عرصه زندگی برهم گذاری هوشمندانه‌ای دارند و نشان از خلاقیت فیلمساز در به تصویر کشیدن دنیای واقعی پیرامون ذهنیت ها و خودآرای‌های ابراهیم است .

در سینمای تجربی، آنچه که می‌تواند آفتی مهم و مخرب تلقی شود، پیش افتادن فیلمساز از فرم روایی و موقعیت های دراماتیک موجود در نهاد اثر براساس ذهنیت های کاملا شخصی و استیریلیزه بدون درنظر گرفتن قابلیت های موجود در ایده اولیه اثر است. کارگردان ترس از اشک های واقعی در جاهایی تا مرز افتادن به این وادی و ساختار شکنی های فاقد منطق داستانی متناسب با فرم و محتوای اثر پیش می‌رود ولی خیلی زود با درکی درست از تجربه در سینما و اصولی که باید در متن اثر بنا و حفظ شود، با ورودی آگاهانه به واقعیت ملموس پیرامون شخصیت اصلی، موقعیت های دراماتیک اثر را تقویت و مخاطبانش را حفظ می‌کند.

ابراهیم در مسیر بازگشت به خویشتن و رفتن به سراغ مادری که سال ها پس از مرگ همسر هنوز نتوانسته اشک بریزد، در مواجهه با مجید، دوستی قدیمی که او هم با جلوه دیگری از هنر یا پرفورمانس، نمایش زندگی را درهم آمیخته، به طور کامل از واقعیت نمایشی فاصله نمی‌گیرد؛ ضمن این‌که حضور مجید و هنرجویانش که در سطح شهر پراکنده شده‌اند و هرازگاهی با پرفورمانسی متأثر از آثار سینمایی شناخته شده همچون «هامون» و «دلشدگان» به تعریف جدیدی از هنر واقعی می‌رسند.

بازسازی سردابه قرون وسطایی هامون و لحظاتی از دلشدگان هم ادای دینی است به دو نگاه متفاوت به روایت در سینما که اتفاقا فیلمساز از هر دو در ایجاد ساختار روایی و فرم بصری در «ترس از اشک های واقعی» بهره گرفته است.

فیلم از یک سو با کشمکش های درونی ابراهیم در صحنه تئاتر و زندگی همراه است و از سوی دیگر با عبور از نوعی استحاله کند و بطنی او را در فضایی جدید که همیشه در ذهنش زنده بوده است، به تصویر می‌کشد. همراهی ابراهیم با مجید و هنرجویانش همان موقعیت خطیری است که فیلمساز در قالب یک اثر تجربی توانسته بی‌آن‌که از قواعد تجربه عبور کند، خود را در آن بیازماید بی‌آن‌که اثر را یکسره به وادی خیال پردازی و شکستن بی‌دلیل زمان و مکان سوق دهد.

فراخوان سراسری «لانه عنکبوت» بخش «فیلم ما» جشنواره مردمی فیلم عمار در ۷ محور منتشر شد. «فیلم ما» پانزدهمین جشنواره فیلم عمار را با توجه به حوادث اخیر بعد از طوفان الاقصی شکست هیمنه پوشالی استکبار در جبهه های مختلف مقاومت درصدد است موضع جشنواره امسال را با موضوع «طنز و هجو استکبار و غرب زدگان» برگزار کند. محورهای فراخوان سراسری «لانه عنکبوت» بخش «فیلم ما» جشنواره مردمی فیلم عمار

انتشار فراخوان «فیلم ما» در جشنواره عمار

بدون سگ هار(تصویرسازی جهانی بدون رژیم صهیونیستی)، اشک تمساح(نگاه جانب دارانه رسانه های غربی به موضوع حقوق بشر و کشتار کودکان مظلوم غزه) و... قالب های فراخوان عبارتند از: فیلم کوتاه، استنداپ کمدی، شعرخوانی طنز، خاطره گویی طنز، روایت خوانی طنز، آیتم کوتاه طنز، دایسمش ودوبله، مهلت ارسال آثار نیز تا ۳۰ آذر است که می توان این آثار را به پیام رسان های شاد، روییکا، اپتا و یله به شناسه @filmmal۱۵ فرستاد.

عبارتند از: دموکراسی به شرط جاقو (یک پام و دو هوای حمایت غرب از مردم غزه)، آدمک های استکبار (ساخت آدمک های سران استکبار در راهپیمایی ۱۳ آبان)، گنبد آیکش (ناتوانی رژیم صهیونیستی در عملیات های مقاومت طوفان الاقصی و وعده صادق و...)، دوران بی موشکی (هجو غرب زدگان در خصوص توانایی موشکی ونظامی ایران)، حریت منم(ارجز خوانی دانش آموزان ایرانی در مقابل سران استکبار و غرب زدگان)، جهان

روایت سینمای عرب از زندگی در دل جنگ

نور، صدا، مقاومت

سینماگران جهان عرب با وجود مشکلات ساخت فیلم

همچنان در عرصه روایت گری حضور دارند

بایان باز و بیچیده

علا کارکوتی یکی از موسسان شرکت مد سولوشن (که توزیع آثار عرب زبان در اروپا و آمریکا را به عهده دارد و همچنین از سرمایه‌گذاران مهم در تولید محصولات سینمای عرب به حساب می‌آید) در این رابطه چنین می‌گوید: «ما هم اکنون درمیان یک شرایط بغرنج، خطرناک و بسیار بیچیده هستیم و هیچ‌کس نمی‌داند بایان آن چگونه خواهد بود. نکته اصلی ادامه حیات صنعت سینمای بومی و تداوم فعالیت‌های فیلمسازی است. این مسأله‌ای است که نهنها مورد توجه هنرمندان عرب زبان، که همچنین مورد توجه فراوان محافل مرفقی بین‌المللی است، برای ارزیابی شرایط سینمایی ناگزیر هستیم که شرایط سیاسی و وضعیت سیاسی این روزهای خاورمیانه را در نظر داشته باشیم. این روزها جهان عرب فشارهای خارجی بسیار زیادی را در تجربه می‌کند.»

ثبات، عامل اصلی فیلمسازی

کارکوتی از تهیه‌کنندگان اصلی درام اجتماعی و ضد تبعیض نژادی «خداحافظ جولیا» محمد کوردوفانی است که نمایش بین‌المللی موفق‌ی داشت و توجهات را به سمت جنگ داخلی سودان جلب

کیاوساکی زایری
گروه فرهنگ و هنر

عربی حمله می‌کند، آنها سعی در منطقی‌کردن خود با این شرایط دشوار هستند. این در حالی است که عموم اهالی صنعت سینمای جهان عرب روی این نکته مهم تأکید دارند که سینما و فیلمسازی در این منطقه همچنان جریان دارد و نمی‌توان به سرکوب آن پرداخت. هنرمندان عرب زبان که سینما را یک سلاح اجتماعی در برابر زور، دیکتاتوری، تجاوز و سرکوب و سانسور می‌دانند، با همه مشکلات بر تداوم فعالیت‌های هنری‌شان تأکید می‌کنند. آنها فیلمسازی را ابزاری مهم در رابطه با زورگویی‌های حکام مستند از یک طرف و زورگویی‌های رژیم اشغالگر اسرائیل از طرف دیگر ارزیابی می‌کنند.

انصرافی در کار نیست

حرف اصلی و اول فیلمسازان عرب زبان این است که هیچ‌کس نمی‌تواند ما را از تعریف داستان‌های مان منصرف کرده یا بازدارد. این روزها منطقه خاورمیانه و جنوب آفریقا به دلیل جنگ‌هایی که در فلسطین، لبنان، یمن و نیز سودان برپاست، در شرایط بغرنج و پیش‌بینی نشده‌ای به سر می‌برد. به همین دلیل است که فیلمسازان عرب زبان به شکل فزاینده‌ای به دنبال همبستگی با یکدیگر هستند و از فعالیت‌های خلاقه همکاران خود در سراسر کشورهای عرب زبان حمایت می‌کنند. آنها این همبستگی را گامی مهم و اساسی برای ادامه فعالیت فیلمسازی در منطقه می‌دانند و عقیده دارند با کمک یکدیگر می‌توانند راه‌هایی خلاقه برای بیان درد و رنج‌ها و آمل و آرزوهای مردم منطقه پیدا کنند. در همین حال، تهیه و تولیدکنندگان آثار سینمایی به تلاش برای پیدا کردن سرمایه‌های بیشتر برای تولید آثار غیرمتعارف و اجتماعی ادامه داده و با رساندن صدای هنرمندان به گوش محافل جهانی، سعی در انعکاس فعالیت‌های این هنرمندان دارند. با این همه، بررسی‌هایی جدی در رابطه با آینده فیلمسازی در منطقه مطرح است و بسیاری می‌پرسند تلاش‌های فیلمسازان برای ادامه حیات و فعالیت، چه سرنوشتی به همراه خواهد داشت.

کرد. او باور دارد فیلم‌هایی از این دست، راه را برای تولید آثار اجتماعی بیشتری باز و مردم جهان را با وضعیت بغرنج ملت سودان و جنگ داخلی آن آشنا می‌کند؛ «پروژه‌های داغ و ناب زیادی از سودان سربری‌آورد و این درحالی است که به دلیل وضعیت خاص کشور، امکان فیلمبرداری‌شان در لوکیشن‌های داخلی این کشور نیست. بارها این نکته را به زبان آورده و به آن اعتقاد دارم که ما در مرحله عصر طلایی سینمای عرب هستیم اما نکته اصلی در این رابطه عامل ثبات است، چیزهایی چون استعداد، عشق و علاقه به فیلمسازی اجتماعی و بودجه همه مهم هستند اما اگر شمار کشور با عنصر ثبات همراه نباشد، هیچ‌یک از این عوامل دیگر کارساز و گرگشا نیستند.» مشکل عدم توانایی تولید فیلم در سودان را هنرمندان فلسطینی هم دارند. آنها هم به خاطر شرایط جنگ تمحیلی و تجاوز ارتش اسرائیل به نوار غزه، نمی‌توانند از لوکیشن‌های این مکان برای فیلمبرداری فیلم‌هایشان استفاده کنند. لیل‌عباس خاتم فیلمساز فلسطینی که به اجبار در تبعید به سر می‌برد، با سوئیم ساخته بلند سینمایی‌اش «تشرک برای حمایت از ما» تلاش دارد صدای ملت مظلومی باشد که شاهد بمباران‌های وحشتناک هر روز اسرائیل است. او هم از تلاش‌ها و تقلاهایی صحبت می‌کند که هر روز با آنها دست‌به‌گریبان است و

فرهنگی در دست صهیونیست‌هاست و رژیم اشغالگر قدس سال‌ها با نفوذ در سینمای فلسطین روح آزادخواهی این کشور عربی را از بین برده بود اما پس از طوفان الاقصی برخی سرمایه‌گذاران فرهنگی در مصر تلاش می‌کنند تا به موضوع فلسطین کشور همسایه‌شان بیش از گذشته توجه کنند. البته سینمای فلسطین تنها در مصر و کشورهای عربی، به فعالیت خود برای روایت مشکلات زندگی فلسطینیان ادامه نمی‌دهد بلکه نسل جوانی از فیلمسازان عرب که در اروپا زندگی می‌کنند هم به این آرمان پایبندند. یکی از این چهره‌ها فرح نابلسی است که اخیرا فیلمش به نام «معلم» در جشنواره فیلم تورنتو نمایش داده شد. او که تابعیت بریتانیایی دارد، می‌گوید: «می‌خواستم از استعدادهایی که در آنجا (سرزمین‌های اشغالی) هستند حمایت کنم، چون فرصت‌های زیادی نصیب آنها نمی‌شود.» در بحبوحه فیلمبرداری اما چالش‌های لجستیکی متعددی رخ داد، مانند تأخیر در فیلمبرداری به دلیل مسدود شدن جاده‌ها و همچنین تجربه‌های احساسی. در همان ابتدای فیلمبرداری، شهرک‌نشینان اسرائیلی شروع به آتش زدن درختان زیتون در همان روستایی کردند که آنجا بودیم.»

برش

آرمان فلسطین در صدر

یکی از مهم‌ترین کشورهای تأثیرگذار بر سینمای عرب، سینمای مصر است. سینمای این کشور اگرچه جلال و اقبال چنددهه قبل را ندارد، همچنان در سرزمین‌های عربی مورد توجه است. افکار عمومی این کشور به دلیل همسایگی با باریکه غزه، بسیار تحت تأثیر حوادث فلسطین است و به همین دلیل هنرمندان مصری نیز سعی دارند، روایت‌های مردم فلسطین و رابطه تاریخی آنها با مصر را به تصویر بکشند، ضمن این‌که تعداد زیادی از فیلمسازان مهاجر فلسطینی به مصر رفته‌اند و در صنعت سینمای این کشور فعالند، یکی از آنها اسکندر کویتی است که به تازگی با ساختن فیلم درام اجتماعی «تعطیلات خوش» زندگی سخت مردم کشورش را در مناطق اشغالی فلسطین روایت می‌کند. حرف می‌زنند و تجربیات‌شان را با دیگران به اشتراک می‌گذارند. درحالی سرمایه‌گذاران مصری به مسأله فلسطین ورود کرده‌اند که سیاست‌های این کشور، به ویژه در بخش

رویداد

معرفی اعضای شورای سیاستگذاری جشنواره فجر

اعضای شورای سیاستگذاری چهل و سومین جشنواره فیلم فجر در احکامی از سوی رئیس سازمان سینمایی منصوب شدند.

طی احکامی از سوی رائد فریدزاده رئیس سازمان سینمایی، محمد مهدی حیدریان، سید محمد بهشتی، حسین انتظامی، فرهاد توحیدی، علیرضا شجاع‌نوری، محمد مهدی عسگرپور، علیرضا تابش، منوچهر محمدی و منوچهر شاهسواری به عنوان اعضای شورای سیاستگذاری چهل و سومین جشنواره فیلم فجر معرفی شدند. در متن این احکام خطاب به اعضای شورای سیاستگذاری آمده است: نظر به تخصص و تجارب ارزشمند جنابعالی در حوزه سینما با هدف پیش‌بینی تدابیر شایسته برای برگزاری هرچه با شکوه‌تر چهل و سومین جشنواره بین‌المللی فیلم فجر و با تشکر از قبول همکاری به موجب این حکم به عنوان عضو شورای سیاستگذاری چهل و سومین جشنواره فیلم فجر منصوب می‌شوید. امید است با اتکال بر خدای متعال و به پشتوانه دانش و تجارب ارزنده خود، در جهت‌دهی و برنامه‌ریزی برای برگزاری جشنواره‌ای در تراز ارزش‌های والای جمهوری اسلامی ایران و در راستای تحقق سیاست‌های فرهنگی دولت چهاردهم موفق باشید.

اکران

«شنگول و منگول» از فردا در سینماها

در آستانه آغاز آکران انیمیشن سینمایی «شنگول و منگول» پوستر رسمی این انیمیشن سینمایی رونمایی شد. انیمیشن سینمایی «شنگول و منگول» در ژانر فانتزی و ماجراجویی ساخته کیانوش و فرزاد دلوند و تهیه‌کننگی داریوش دلوند و سازا امامی که در سی و ششمین جشنواره کودکان و نوجوانان پروانه زرین بهترین کارگردانی جشنواره را از آن خود کرد، قرار است از فردا در سینماهای سراسر کشور به اکران عمومی درآید. به این ترتیب یک فیلم دیگر به فیلم‌های روی آکران برای گروه سنی کودک و نوجوان اضافه می‌شود. فیلم‌نامه این انیمیشن با اقتباسی آزاد از داستان فولکلور «شنگول و منگول» به نویسندگی کیانوش دلوند با مشارکت نویسندگان آمریکایی و کانادایی نوشته شده است. این پویانمایی ماجرای سه بزغاله جوان را دنبال می‌کند که می‌خواهند صلح را در شهر حیوانات برقرار و حفظ کنند. «شنگول و منگول» با سرمایه‌گذاری «پلتفرم شیدا» و با حمایت «بانک گردشگری» تهیه شده است. کیانوش و فرزاد دلوند برای فیلم «شنگول و منگول» (گولز) در بخش بهترین کارگردانی پویانمایی بلند سی و ششمین جشنواره فیلم‌های کودک و نوجوان برگزیده شدند و پروانه زرین را دریافت کردند.